

ת"פ (חיפה) 25695-05-22 - מדינת ישראל נ' אברהם אליק

ת"פ (חיפה) 25695-05-22 - מדינת ישראל נ' אברהם אליקשלו

ת"פ (חיפה) 25695-05-22

מדינת ישראל

נגד

אברהם אליק

בית משפט השלום בחיפה

[10.12.2024]

כבוד השופטת רונה פרסון

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת עובד ציבור - לפי סעיף 382 א (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של חבלה חמורה - לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום שימש המתלון כמאבטח בבית החולים רמב"ם בחיפה. במועד הרלוונטי לכתב האישום שימשו ויקטוריה ודניאל כמאבטחים בבית החולים וחסן שימש כקב"ט בבית החולים.

ביום 7.3.22 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לכניסה במחלקת מיון ילדים (להלן: "הכניסה") וביקש להיכנס. המוקדן השיב לנאשם שהכניסה משם אסורה והפנה אותו לכניסה הראשית של הבניין המאושת על-ידי מאבטחים. הנאשם המתין בסמוך לכניסה, ובעת שנפתחה הדלת לאחרים נכנס אחריהם למקום ללא אישור. בשל כניסתו ללא אישור, ניגשו לעבר הנאשם המתלון והמאבטחים וביקשו ממנו לעצור אך הנאשם המשיך ללכת. המאבטחים המשיכו אחר הנאשם תוך שהם קוראים לו לעצור מספר פעמים אך הנאשם המשיך בשלו. במעמד זה ועת שנעצר הנאשם, החל הנאשם לצעוק שאף אחד לא יצעק אליו, תוך שהוא מתקרב למאבטחת ויקטוריה בצורה מאיימת.

באותן הנסיבות, התערב המתלון, ביקש מהנאשם מספר פעמים לקחת צעד אחורה, אז, נצמד אליו הנאשם והחל צועק בצורה מאיימת תוך שהוא מנופף בידיו לכיוון המתלון. בהמשך לאותן הנסיבות, משחש סכנה, התיז המתלון גז פלפל לעבר פניו של הנאשם. אז, קילל הנאשם את המתלון תוך שהוא ניגש אליו וחבט בו מכה אחת בפניו באמצעות ידו. אז, השתלטו על הנאשם המאבטחים והקב"ט שהגיע למקום וריתקו אותו לרצפה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלון חבלה חמורה בדמות שברים עם תזוזה בקיר לטרלי ועליון של סינוס מקסילרי שמאלי מלווה המוסינוס ושבר ללא תזוזה בקיר לטרלי של אורביטה משמאל שהצריכו אשפוז לטובת התערבות כירורגית.

3. הנאשם יליד שנת 1972, ואין לחובתו הרשעות קודמות.

4. הצדדים הגיעו להסדר על לפיו הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן וסוכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן ומבלי שהמלצותיו מחייבות.
5. בתסקיר מיום 3.9.24 תיאר שירות המבחן כי הנאשם ייחס את תגובותיו, מושא העבירות שבכתב האישום, למניעים חיצוניים, שלל הפעלת אלימות פיזית כלפי המאבטחים ותיאר כי ניסה להתגונן מפני אלימות שהופעלה כלפיו מצידם. תיאר כי הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן והקטין את חומרת הפגיעה שנגרמה לו. תיאר כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אולם ניכר כי הוא מתמקד בחוויית הפגיעה שלו וחוסר יכולתו לווסת את עצמו. תיאר כי הנאשם שלל דפוסי התנהלות אלימים לאורך חייו, התקשה להתבונן בחלקי אישיות תוקפניים בעצמו ושלל נזקקות טיפולית בתחום האלימות. ציין כי הנאשם צורך קנאביס בהתוויה רפואית. נוכח האמור ובהיעדר הבעת נזקקות טיפולית, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו.
6. ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש לפני טען כי הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של שלמות גופו של המתלונן. טען כי הנאשם לא סר לבקשת המתלונן לעצור ולפתור את העניין בדרכי שלום, עד שלבסוף האירוע נגמר בחבלות משמעותיות למתלונן, באופן אשר דרש התערבות כירורגית. הגיש מסמכים רפואיים של המתלונן ושלוש תמונות של המתלונן מיום האירוע. טען כי הנאשם פגע במתלונן פיזית בצורה חמורה ואף הוסיף אלמנטים של השפלה מילולית. טען כי מדובר גם בפגיעה בביטחון של בית החולים שעה שהמתלונן עובד ציבור. טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל. הפנה לפסיקה. ביקש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון - בינוני של המתחם, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות כספית גבוהה ופיצוי גבוה למתלונן.
7. ב"כ הנאשם הגישה טיעונים בכתב והשלימה טיעוניה בעל פה. טענה כי בנסיבות כאן הפגיעה בערך החברתי המוגן נמוכה. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה, בין היתר, כי לתקיפה לא קדם תכנון והיא נעשתה באופן ספונטאני, כאשר הנאשם בגפו ולא מצויד בנשק כלשהו. טענה כי הנאשם הגיע לבית החולים כדי לרכוש תרופות לאחר שחש בכאבים עזים. טענה כי הנאשם חבט במתלונן פעם אחת בלבד וזאת רק לאחר שהמתלונן התיז לעבר פניו גז מדמיע והפנתה לסרטון מצלמת הגוף של המאבטחים. טענה שהנאשם צעק על המאבטחים תוך שהזיז אצבעו לעברם אולם הוא לא נגע במאבטחים ולא תקף אותם. טענה כי יש אשם תורם מצידו של המתלונן לקרות האירוע. טענה כי למתלונן אמנם נגרמה חבלה חמורה אולם מדובר בשברים ללא דימום פעיל, ללא דימום מוחי או תוך גולגולתי. טענה כי המתלונן לא הזהיר את הנאשם על כוונתו להשתמש בגז פלפל בטרם השימוש בו, והגישה הנחיות בעניין זה. טענה כי הנאשם נזקק לטיפול רפואי עקב האירוע והגישה תעודה רפואית מבי"ח רמב"ם. טענה כי מתחם הענישה לו עתרה המאשימה מחמיר ואינו הולם את המקרה כאן. טענה כי מתחם הענישה ההולם במקרה זה נע בין של"צ למאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, כאשר יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם. הגישה פסיקה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן וחסך זמן שיפוטי ואת עדויותיהם של המתלונן ועדים רבים נוספים. טענה כי הנאשם בן 52, נורמטיבי, ללא עבר פלילי, וכי מדובר באירוע רגעי וחד פעמי שאינו משקף את אורחות חייו. ציינה שהנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים, עובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו באופן חלקי כנהג מונית, וזאת למרות מצבו הרפואי. טענה כי הנאשם לוקה במחלת לב, פיברומיאליגיה ופריצות דיסק בגב. טענה כי הנאשם מוכר כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי בשיעור של 60% וצורך קנאביס ברישיון. הגישה תיעוד רפואי של הנאשם, תעודת נכה, אישור על דרגת נכות מביטוח לאומי, רישיון להחזקה ושימוש של קנאביס וצילום רישיון נהיגה. טענה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם בשל היעדר נזקקות טיפולית. טענה כי הנאשם לקח אחריות על חלקו באירוע והביע חרטה על מעשיו בפני שירות המבחן. ביקשה להסתפק במאסר מותנה, של"צ והתחייבות כספית. לחלופין טענה כי במידה וביהמ"ש יסבור כי מתחם הענישה הראוי מתחיל ממאסר בעבודות שירות, ביקשה לחרוג לקולא מהרף התחתון של מתחם הענישה וזאת מטעמי צדק בשל מצבו הרפואי של הנאשם, ומשום כך שמצבו הרפואי לא יאפשר לו לבצע עבודות שירות.

8. הנאשם בדבריו לפני לקח אחריות על מעשיו. טען כי כשהגיע לבית החולים היה מאד כאוב, וכי הגיע לקבל תרופות כי לא היה בית מרקחת אחר פתוח. טען כי הוא לא אדם אלים, וכי אם בעתיד תתעורר סיטואציה דומה הוא ינהג אחרת, וכי מעולם לא הסתבך. טען שהוא ואשתו סובלים מחרדות וכי הוא רוצה לשים מקרה זה מאחוריו ולפתוח דף חדש. טען כי לו המתלונן היה נוכח באולם, הוא היה מבקש ממנו סליחה באופן אישי.

9. בהחלטתי מיום 10.11.24 הפניתי הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודת שירות. בחוות דעת הממונה מיום 3.12.24 נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות במגבלות. קביעת מתחם הענישה ההולם

10. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים של שלמות גופו, כבודו ושלמות נפשו של המתלונן. בנוסף, בהיות המתלונן עובד ציבור, פגע הנאשם גם בערכים של שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק ותפקודו התקין של השירות הציבורי.

12. בית המשפט העליון התייחס לחומרה המיוחדת הנלווית לעבירות אלימות המכוונות כנגד עובדי ציבור ועל הצורך למגר תופעה זו בענישה מחמירה בע"פ 4565/13 חאלד נ' מדינת ישראל (4.11.13):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנובעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנובע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו (2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.7.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

ברע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.08) נפסק כדלקמן:

"בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם."

ביחס לעבירות אלימות כלפי עובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם, ראו גם: רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10), רע"פ 7398/15 רחמימוב נ' מדינת ישראל (6.11.15).

13. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, מדובר באירוע ספונטני, קצר ונקודתי, אשר בוצע על ידי הנאשם בגפו תוך שימוש בידיו בלבד. הנאשם לא שעה להוראות המוקדן ונכנס אל בית החולים ממקום שלא היה מיועד לכניסה שלו ובנסיבות אלה ניגשו אליו המאבטחים וביקשו ממנו מספר פעמים לעצור. הנאשם לא שעה להוראותיהם והחל לצעוק תוך שהוא מתקרב למאבטחת בצורה מאיימת וכאשר המתלונן התערב והורה לו להתרחק, הנאשם נצמד אליו והחל לצעוק בצורה מאיימת תוך שהוא מנופף בידיו לכיוון המתלונן. משחש המתלונן בסכנה, התייז גז פלפל לעבר פניו של הנאשם. אז הנאשם קילל את המתלונן וחבט בו בפניו באמצעות ידו וגרם לחבלה החמורה כמפורט לעיל.

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות כי מעשיו של הנאשם חמורים. הנאשם קילל את המתלון באופן משפיל, חבט בו בפניו וגרם לו חבלה חמורה. חומרה יתירה גלומה בכך שהעבירה בוצעה כלפי עובד ציבור, מאבטח, אשר ביקש למלא את תפקידו. בכך פגע הנאשם גם בסדר הציבורי ובתפקודו התקין של בית החולים. נתתי דעתי לכך שהנאשם הגיע לבית החולים כשהוא סובל מכאבים על מנת לרכוש תרופות, אך הדבר בוודאי שאינו יכול להצדיק את מעשיו. הדעת אינה סובלת שעובדי ציבור, המבקשים למלא תפקידם נאמנה, יהיו חשופים לאלימות קשה מסוג זה.

נתתי דעתי לכך שהנאשם חבט בפניו של המתלון חבטה אחת. כמו כן, נתתי דעתי לכך שהנאשם חבט בפניו של המתלון רק לאחר שהמתלון ריסס גז פלפל לעבר פניו של הנאשם, וכי הנאשם נזקק בעקבות זאת לטיפול רפואי. עם זאת, גם בנסיבות אלה הדבר אינו יכול להצדיק הפעלת אלימות מצדו של הנאשם. מהסרטון שהוגש עולה כי המתלון ניסה לפתור את העניין בדרכי שלום וביקש מהנאשם מספר פעמים לקחת צעד אחורה. חרף בקשותיו, הנאשם התקרב אל המתלון בצורה מאיימת תוך כדי שהוא צורח ומנופף בידיו לכיוונו. בנסיבות אלה, משחש המתלון סכנה מיידית וממשית מפני הנאשם, וכמוצא אחרון, ריסס המתלון גז פלפל לעבר פניו של הנאשם, וזאת על מנת להדוף ולנטרל את הנאשם.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי המתלון פעל שלא כדין במסגרת תפקידו או כי יש לייחס למתלון אשם תורם לקרות האירוע כטענת הסניגורית. אמנם המתלון לא הזהיר את הנאשם בטרם השתמש כנגדו בגז פלפל, אלא שגם על פי ההנחיות שהוצגו בפניי, שוטר רשאי שלא להזהיר את החשוד בטרם הפעלת תריסר הפלפל אם בנסיבות העניין (בשל אלימות החשוד או ניסיון הימלטות), לא היה באפשרות השוטר להזהירו.

14. לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

15. מנעד הענישה בגין עבירה של תקיפת עובד ציבור, תלויה בנסיבות המקרה, אופי האלימות, אופי החבלה, זהות המתלון ועוד:

בעפ"ג (מחוזי-ים) 72115-01-23 טורגמן נ' מדינת ישראל (28.6.23) הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של איומים, תקיפת עובד ציבור, חבלה חמורה ותקיפה סתם. באירוע הראשון, במהלך נסיעתו באוטובוס, המערער התפרע, פנה לכיוון הנהג וניסה להכותו באמצעות ידיו, אך לא הצליח בשל מחיצה שחצצה בינו לבין הנהג. המערער חבט במחיצה, איים על הנהג, קילל אותו וירק עליו. באירוע השני, שהתרחש למחרת, בזמן שהמבקר פנה אל המערער על מנת לוודא ששילם עבור הנסיעה, אמר לו המערער שלא יתקרב אליו. לאחר שהמבקר פנה בשנית אל המערער, המערער בעט בפניו של המבקר והוסיף והכה אותו במכת אגרוף לפניו. כתוצאה ממעשיו של המערער נשבר אפו של המבקר ונגרמו לו קילופי עור מדממים בלחי ימין ובאף. המערער צירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירות של איומים והפרת צו כנגד בת זוגו. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה כולל הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 32 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר, מאסרים מותנים ופיצוי למתלון. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

בע"פ (מחוזי מרכז) 5944-09-21 אלגמל נ' מדינת ישראל (11.12.22) הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירות של איומים, תקיפת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הגיע לסניף קופת החולים בו עבדה המתלוננת כרופאה, נכנס לחדר בו שהתה המתלוננת וביקש לקבל הפניה למיון. משהנאשם התבקש להמתין מחוץ לחדר, יצא הנאשם והחל לאיים שישרוף את המתלוננת ושישרוף את רכבה. בהמשך, הרים הנאשם כיסא לכיוונה של המתלוננת ופגע באמצעותו בידה השמאלית. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס. בית המשפט המחוזי בחן את מדיניות הענישה הנוהגת, והעמיד את מתחם הענישה ההולם בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לכך שהנאשם עבר הליך שיקומי ממושך ואינטנסיבי, ולהמלצת שירות המבחן להימנע מעונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בית המשפט המחוזי קבע כי שיקולים אלה מצדיקים סטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, וקיבל את הערעור באופן שעונש המאסר הועמד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, כאשר יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

ת"פ 50481-01-24 מדינת ישראל נ' עמר (16.4.24): הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור והתנהגות פרועה במקום ציבורי. במסגרת דיון שהתקיים בעניין הליכי הגירושין של הנאשם והמתלוננת, איים הנאשם על המתלוננת. בעקבות זאת, הורתה השופטת על הפסקת הדיון וכשהוצא הנאשם על ידי המאבטחים, איים על המאבטחים בפגיעה בגופם ובחייהם של השופטת והמאבטחים. משאזק המאבטח את ידו האחת של הנאשם החל הנאשם להתפרע ולהשתולל, בעט פעמיים בבטנו וכן בעט בדלת הכניסה של בית המשפט. כתוצאה ממאבקו של הנאשם במאבטחים, גרם הנאשם לחבלה בדמות שריטה בידו הימנית של המאבטח. בהמשך, כשנלקח הנאשם בניידת על ידי השוטרים לבדיקה רפואית, איים על השוטרים וגידף אותם, ירק על השוטר ופגע בפניו והשתולל בתוך הניידת. בית המשפט ציין כי כתוצאה ממעשי הנאשם נפגע בגופו אחד מאנשי משמר בית המשפט, הגם שחבלתו לא הוגדרה כחבלה של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מס' חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט התחשב לקולא בהודאתו המיידית של הנאשם, עברו הפלילי ומצבו הרפואי, וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למאבטח.

ת"פ 47692-02-21 מדינת ישראל נ' דורוגיא (30.1.23): הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של איומים, צירף והודה בשני תיקים נוספים בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים ותקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, ובעבירות של תקיפת עובד ציבור וחבלה חמורה. על פי עובדות כתב האישום בתיק הצירוף השני (להלן: "תיק המטרונית"), במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד המתלון כנהג במטרונית. על רקע צעקותיו של הנאשם, קם המתלון מכיסא הנהג והתקדם לעבר הנאשם, וביקש ממנו לדבר בנימוס. בנסיבות אלו, דחף הנאשם את המתלון בחזהו והמתלון שב לתא הנהג. בהמשך, הגיע הנאשם במהירות לתא הנהג והכה את המתלון במכות אגרופ באמצעות ידו בפניו, בחזהו ובברכיו. בהמשך, לפת הנאשם את ידו סביב צווארו של המתלון, הוציאו מתא הנהג, והמשיך להכותו. הנאשם דחף את המתלון מספר פעמים, המשיך להכותו ומשך בחוזקה את שערותיו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון חבלות חמורות בדמות שברים חריפים באף עם המטומה תת עורית והמטומה מתחת לעיניו, ונתלשו שערותיו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בתיק המטרונית נע בין 12 ועד 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וגזר על הנאשם בתיק המטרונית 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלון. בית המשפט התחשב לקולא בהודאתו של הנאשם בתיק ובשני תיקי הצירוף ולחומרא לקח בחשבון את עברו המכביד והתנהגותו האלימה החוזרת.

ת"פ 39328-02-16 מדינת ישראל נ' דירניק (10.5.21): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה ותקיפת עובד ציבור. הנאשם הגיע עם רכבו לבית החולים איכילוב, והחנה את הרכב בכניסה למחלקת מיון ילדים במקום חניה המיועד לחניית רכבי חירום. הנאשם יצא מרכבו והמתלון, בודק ביטחוני במקום, צעק לעבר הנאשם כי אסור להחנות שם. הנאשם השיב שהוא מיד חוזר, נכנס לבית החולים, ולאחר מספר דקות שב למקום. כאשר המתלון הבחין בו שוב, חזר ואמר לנאשם כי עליו להזיז את רכבו והנאשם קילל אותו. כאשר הנאשם ביקש להיכנס שוב אל בית החולים, התקדם המתלון לעברו וחצץ עם גופו בין הנאשם לבין הכניסה לבית החולים תוך שדרש ממנו להזיז את רכבו. הנאשם החל לדחוף את המתלון באמצעות גופו, המשיך לקלל והיכה את המתלון במכה בפניו. בעקבות המכה הזעיק המתלון את אחראי המשמרת ואחד המאבטחים. המאבטח הציג עצמו כמאבטח במקום וביקש מהנאשם תעודה מזהה. הנאשם החל לקלל את המאבטח, איים עליו ודחף אותו. בהמשך, סירב להתלוות לאחראי המשמרת ואיים עליו ועל המאבטח. האירוע הסתיים עם הגעת שוטר למקום ומעצרו של הנאשם. כתוצאה מהמכה נגרמו למתלון שברים בלסת, חוסר של שלוש שיניים, נידודת של מספר שיניים ונפיחות בשפתו התחתונה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית של מאסר מותנה ופיצוי למתלון. בית המשפט התחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, הודאתו בכתב אישום, נסיבות חייו המורכבות, והערכת שירות המבחן לגבי סיכון נמוך להישנות עבירות דומות מצד הנאשם, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלון.

16. עוד עיינתי בגזרי הדין שהגישה הסניגורית אולם מצאתי כי מדובר בנסיבות שונות מבעניינו.

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

18. לא מצאתי כי במקרה זה יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, אותו קבעתי לעיל, לקולא או לחומרא.

19. כמפורט לעיל, שירות המבחן קבע כי נוכח קשייו של הנאשם לבוא במגע עם חלקים תוקפניים באישיותו, הקשיים בהבעת האמפתיה כלפי נפגע העבירה, לצד התייחסותו לעבירות והיעדר הבעת נזקקות טיפולית, אין ביכולתו לבוא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו.

20. לקולא התחשבתי בהודאתו המידית של הנאשם בכתב האישום המתוקן, לחיסכון בזמן השיפוטי כמו גם בזמנם של העדים לרבות המתלון. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה בדבריו לפני, וביקש לפתוח דף חדש בחייו.

התחשבתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובמצבו הרפואי. הנאשם בן 52, נשוי ואב לחמישה ילדים, בעל בעיות רפואיות לא פשוטות בעקבות מעורבות בתאונת דרכים, מתקשה בתפקוד היומיומי ומוכר כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי בשיעור של 60% וצורך קנאביס ברישיון (הוצגו מסמכים רפואיים בהתאם). הנאשם עובד באופן חלקי לפרנסתו ופרנסת בני משפחתו כנהג מונית, חרף מצבו הרפואי.

הנאשם נעדר עבר פלילי ומדובר באירוע יחיד אשר אינו משקף את אורחות חייו של הנאשם. לחומרא, שקלתי את הנזק שנגרם למתלון, חבלה חמורה. מהתעודה הרפואית שהוגשה בעניינו עולה כי המתלון סבל משברים ואושפז לצורך התערבות כירורגית. מתמונות של המתלון לאחר הפגיעה בפניו ניתן לראות כי עינו ולחיו של המתלון חבולות ואדומות.

21. במכלול הנתונים שהובאו בפניי, ולא בלי היסוס, מצאתי להסתפק בנסיבותיו של תיק זה במאסר המצוי ברף התחתון של מתחם העונש הראוי, ובשים לב לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם ומצבו הרפואי, אני קובעת כי מאסר זה ירוצה בעבודות שירות וזאת לאחר שהנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות והביע הסכמתו לכך. אני סבורה כי עונש של מאסר בפועל בעבודות שירות בהיקף האמור לצד ענישה נלווית ופיצוי משמעותי למתלון, יביאו להרתעת הנאשם כמו גם להרתעתם של עבריינים בפוטנציה, מביצוע מעשי אלימות בכלל, וכלפי עובדי ציבור בפרט ובאופן זה יוגשם עיקרון ההלימה.

סוף דבר

22. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, ומורה כי מאסר זה ירוצה בדרך של ביצוע עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 3.12.24 באצטדיון סמי עופר בחיפה, חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.
בית המשפט מזכיר את הנאשם כי אין לשנות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין.
מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מתנאים אלה יש בהם כדי להפסיק את עבודות השרות וריצוי יתרת המאסר במאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר בעבודות השרות ביום 11.2.25 בשעה 8:00 ביחידת ברקאי- עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.
ב. אני דנה את הנאשם למאסר לתקופה של 6 חודשים. הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם בתוך תקופה של 3 שנים יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בגינה.
ג. אני דנה את הנאשם למאסר לתקופה של 3 חודשים. הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם בתוך תקופה של 3 שנים יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, ויורשע בגינה.
ד. הנאשם ישלם ₪12,000 פיצוי למתלון, ע"ת מס' 4. הפיצוי ישולם עד ליום 2.2.25.
הפיצוי ישולם למתלון באמצעות המרכז לגביית קנסות בהתאם לפרטים שתמסור ב"כ המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה.
ניתן לשלם את הפיצוי בתוך 3 ימים ממועד מתן גזר הדין, בדרכים הבאות:

* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il
* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון *35592 או בטלפון *****-***

* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.
ניתן היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, במעמד הנוכחים.